

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. Белоградчик, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕЛОГРАДЧИК, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Кайтазка

при участието на секретаря Наташа Ст. Найденова
като разгледа докладваното от Анна Ив. Кайтазка Административно
наказателно дело № 20241310200025 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЕТ “Ани-Анета Иванова”, със седалище и
адрес на управление гр. Д., обл. В., бл. „П.“ № ..., с ЕИК 105011005,
представявано от собственика Анета Иванова Петкова, срещу НП 05-
2300210/29.01.2024 г. на Директора на Дирекция “ИТ”-Видин, с което на
търговеца е наложена "имуществена санкция" в размер на 1500,00 лв., на
основание чл.416 ал.5 от КТ и във вр. с чл.414 ал.3 от КТ за извършено
нарушение чл.62 ал.1 във вр. чл.1 ал.2 КТ.

В жалбата се излага, че издаденото НП е незаконосъобразно, оспорва се
изложената в него фактическа обстановка и извършването на нарушение от
жалбоподателя, твърди се, че собственикът на жалбоподателя - А. П., е
собственик / и семейството й /, като ФЛ и на самите помещения, ползвани от
ЕТ, като в същите има жилищна част, респ. в тези жилищни помещения
живеят самата А. П. и синът й С. С., че сервизното помещение - кухня е едно,
като в него приготвят храна за себе си самите П. и С., също се твърди

нарушение на процедурата по попълване на декларация по чл. 402 ал.1 т.3 от КТ – дадени указания от контролните органи, как да се попълни, поради което същата е с невярно съдържание, и се моли постановлението на АНО да бъде отменено. Претендират се и разноски по делото. В с. 3. процесуален представител на жалбоподателя – адвокат, поддържа становището изразено в жалбата, като твърди, че е налице невъзможност да се оформят отношения между на жалбоподателя с полагащо лице труд, като такива по КТ, тъй като не е полаган труд от Славчев за търговеца, а в писмена защита по казуса - допълнително се твърди, че актосъставителят и АНО не са направили нито пълна, нито правилна правна преценка на обстоятелствата по случая, като са се позовали на ненадлежно попълнена декларация от лицето, заварено при проверка на място. Отново се претендират разноски по делото.

Въззиваемата страна, чрез своя процесуален представител в с. 3., моли съда да потвърди издаденото НП, като правилно и законосъобразно. Счита, че е безспорно доказано извършването на нарушението, предвид попълнената декларация от заварено в обекта лице, и също претендира разноски – юрисконсултско възнаграждение, респ. оспорва се размера на търсеното от другата страна такова – адвокатски хонорар. В писмени бележки по казуса, представителят на въззиваемата страна поддържа казаното от него в с. 3.

Съдът, след като обсъди изложеното в жалбата и прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, намери от фактическа страна следното:

На 10.11.2023 г., около 12.00 ч., служители на Д "ИТ"-Видин, вкл. свид. А. Ш. – гл. инспектор, извършили проверка във връзка спазване разпоредбите на трудовото законодателство в обект – ресторант „Белия бряг“, намиращ се в гр. Д., обл. В., на ул. „Д.“ №.... При тази проверка, заварили да обядват хора в заведението, което било на самообслужване, други - чакали реда си на опашка, за да си вземат храна. В кухненското помещение на ресторанта имало лице – установено след това като С. Н. С. с ЕГН *****, което приготвяло храна. Ресторантът иначе се стопанисвал от ЕТ „Ани – Анета Иванова“ с ЕИК 105011005. Проверяващите изискали от Славчев да попълни декларация с информация относно присъствието си в обекта, отношенията си и дейността си в заведението на търговеца. Той им заявил, че е син на собственика А. Петкова, че живеят в жилищни стаи в същия обект –

намиращи се зад помещенията на ресторанта, и че нямат друга кухня – ползват и за лични нужди тази на ресторанта. Проверяващите не изследвали тези обстоятелства – налични други помещения /освен основано за ресторант – зала за хранене и сервизното – кухня/, а дали указания на С. как да попълни предоставената му декларация – какво да впише в нея. Така той отразил, че работи в ЕТ „Ани-Анета Иванова“, като общ работник, от 10.11.2023 г., в часовия диапазон 11.30 ч. – 12.30 ч., с месторабота в обект – ресторант „Белия бряг“ в гр. Д., ул. „12-те“ № 14,, а в реквизита „други обстоятелства – т.10, записал, че е дошъл да помогне за отсервиране на обедното меню. Представителят на собственика на обекта ЕТ „Ани-Анета Иванова“ – самата А. П. попълнила идентификационна карта на работодател.

Проверяващите дали указания на собственика на ЕТ „Ани-Анета Иванова“ за явяване и представяне на документи - за проверка в Д „ИТ“-Видин. Така А. П. се явила в определения й ден в учреждениято – на 16.11.2023 г. и представила писмени обяснения по повод извършената й на 10.11.23 г., на място, проверка – в смисъл, че синът й С. С. е помогнал за сервирането на храна. Трудов или друг договор с него – не представила. От служителите на Д„ИТ“ –Видин била извършена по ел. път и справка в регистъра на НАП за наличие на подадено уведомление от работодател за сключен трудов договор между С. и ЕТ, но такова нямало заявено. Въз основа на всичко описано до тук, свид. А. Ш. преценила, че С. Н. С. полагал труд в обекта – ресторант, собственост на търговеца – негова майка, без отношенията им да са оформени надлежно, като трудови такива – с писмен трудов договор. Изводите си Ш. направила от видяното на място на 10.11.23 г., от данните, попълнени в декларацията от С. - отразеното работно време, длъжност и място на работа и информацията от НАП. За констатираното нарушение на трудовото законодателство – отношенията по предоставяне на работната сила, неуредени като трудови правоотношения, св. Ш. решила да състави на жалбоподателя АУАН за админ. нарушение по КТ. Първо оформила Протокол за извършена проверка № ПР 2343039/28.11.23 г., връчен на А. П., а след това, на същата дата - 28.11.23 г., в присъствието отново на А. П. и своя колега П. П. / присъствал и на двете проверки – на място и по документи/, оформила АУАН № 05-2300210 за адм. нарушение по чл.62 ал.1 от КТ вр. чл.1 ал.2 от КТ. Представителят на нарушителя го подписала и приела копие от него. На 08.12.2023 г. по админ. нак. преписка А. П.

представила свои писмени възражения, придружени от писмено сведение и от С. С.. Във възраженията си, П. оспорила изводите на служителите на Д "ИТ"-Видин за извършвана трудово дейност в ресторанта ѝ от сина ѝ, излагала мотиви защо С. е бил заварен в кухнята на заведението и представляла доказателство – акт да раждане, в уверение на родствената връзка със С.. Последният в своите сведения също отричал да е полагал труд в заведението, обяснявал присъствието си в кухнята по идентичен начин с майка си и твърдял, че има друга своя дейност /в областта на земеделието/, с която се занимава по занятие, ежедневно.

Въз основа на АУАН № 05-2300210 от 28.11.2023 г. е издадено обжалваното наказателно постановление № 05-2300210 от 29.01.2024 г. от Директора на Дирекция "ИТ"-Видин.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът прие:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е **основателна.**

При съставянето на акта и при издаването на НП са допуснати съществени нарушения на КТ и ЗАНН, които налагат отмяната на атакуваното наказателно постановление.

По делото, от събраните гласни и писмени доказателства, според съда безспорно е установено, че по време на проверката на 10.11.2023 г., извършена от служители на Д "ИТ"-Видин, в ресторант „Белия бряг“ в гр. Д., обл. В., на ул. „Д.“ № ..., в присъствието на А. П. – собственик на ЕТ „Ани-Анета Иванова“, имало посетители – в залата за хранене, като клиенти, а в сервизно помещение – кухня, присъствал и приготвял храна на котлон, С. Н. С. – син на А. П., без последният да е имал сключен трудов договор на основание КТ с посоченият ЕТ. Спори се по делото дали правоотношенията между ЕТ и С. С. следва да се приемат за трудови, тъй като той попълнил нарочна декларация, в която заявил, че на същата дата – 10.11.23 г., за времето от 11.30 ч. до 12.30 ч. е общ работник в обекта.

Констатациите в АУАН не се ползват с отнапред придадена им презумпция за вярност, което означава, че в тежест на наказващия орган е, в производството пред районния съд, да установи, че между страните са налице именно трудово правни, а не други или въобще неналични, никакви,

правоотношения.

От събраните по делото доказателства - свидетелските показания на свидетелите А. Ш. и самия С. Славчев, декларацията по [чл. 402 ал. 1 т. 3](#) от КТ вр. [чл. 402 ал. 2 от КТ](#) – както съдържанието ѝ, така и начина на попълване, другите писмени доказателства – също /идентификационна карта, акт за раждане и писмени възражения на нарушителя, протокол от проверка/, според настоящия съдебен състав не се установи жалбоподателят да е осъществил състава на нарушението на [чл. 62 ал. 1](#) вр. с [чл. 1 ал. 2 от КТ](#).

Не се оспори думите на свидетеля – актосъставител – относно обстоятелствата, които е наблюдавал с колегата си при влизане в ресторанта – къде и какво е правел свид. Славчев в кухнята.

От показанията на самия свид. С. се установява, че не е имал трудов или какъвто и да е договор с ЕТ, собственост на майка му, тъй като не полагал труд, срещу възнаграждение, в ресторанта. Свидетелят, разпитан и в с. з., предупреден за наказателната отговорност, който носи за верността на думите си, даде показания, в които обясни присъствието си в търговския обект – задоволяване на лични битови нужди, приготвяне храна за самия него си, поради специфичността на жилищните помещения, в които живее, заедно с майка си – А. П.. Съдът няма причина да не кредитира като верни показанията му, които са в унисон с твърдяното във възраженията на П. по акта, относно ползването на обособени помещения в сградата – и за търговски обект /ресторант/ и за жилище /пригодени съответни помещения зад ресторанта,/ с обща кухня. Както вече посочи съдът, задължение на АНО е да докаже фактите и правните си изводи въз основа на тях, относно съставомерността на поведението на субекта на нарушението. Свид. Славчев заяви, а и свид. Ш. също го потвърди – че първият още по време на проверката на място в заведението е предложил обход на служителите на инспекцията, за да им покаже и жилищни помещения към същия обект, но те отказали. От една страна, действително, служителите на инспекцията нямат правото да проверяват наличието и състоянието на подобни помещения - извън търговските такива, тъй като те не подлежат на контрол от тяхна страна. Но от друга – с разрешение на собственика на едно жилище, всяко трето лице може да осъществи достъп до това жилище /изрична покана/, каквато в случая е била направена. Няма и друг начин да бъде изяснено твърдението на

С., поддържано и от А. П. в жалбата и писмените ѝ възражения /за това къде живеят и липсата на други обслужващи помещения/.

При такова едно извършено в пълнота изследване на относимите казуса обстоятелства, АНО би установил правилната фактическа обстановка, за да вземе и правилно решение по спорните въпроси. Евентуалното едно общо сервизно помещение – кухня, към ресторанта и жилище на ФЛ, би оправдало фактическото му едновременно ползване – на общото помещение, и от ЕТ и от живущите в имота ФЛ, в качеството им на граждани. Отделен е въпроса за съвместимостта на едно такова сервизно помещение по хигиенни критерии и това допустимо ли е от нормативната база в страната. Но допуснатото фактическо положение, би могло да оправдае и липсата на други, вкл. и трудови правоотношения на търговеца, експлоатиращ обекта „ресторант“ и трети ФЛ / свид. Славчев или други членове на семейството/. Проверка в тази насока не е направена от контролния орган. Отделно от това, в депозираната по преписката декларация от св. Славчев, попълнена според него по указания на самите проверяващи – като съдържание, не се откриват въобще всички елементи на едно трудово правоотношение – уговорено възнаграждение, почивки, напротив съвсем ясно, деклараторът е посочил, че е там, за да помогне на майка си, което в с. з. изясни – че е инцидентно. Или не се установиха типичните за едно трудово правоотношение елементи от една страна, тяхната ритмичност – като срок на договора, задължителни други елементи при полагане на труд. Напротив, житейски оправдано и логично е обяснението на нарушителя и на свид. С. за присъствието на последния в търговския обект и поведението му. Самата П. в своята идентификационна карта на работодател е отразила, че няма наети хора на работа, като работното място е едно само – и то се установи, че се поема от нея самата – тя приготвя храна в заведение за хранене, което е на самообслужване от клиентите. Св. Славчев заяви, че е подписал в крайна сметка декларацията си, без да я разбира, което допринася за внасяне съмнения във волята на автора на документа относно попълненото съдържание, респ. разклаща достатъчно доказателствената сила на декларацията.

При това положение, като цяло следва да бъде направен изводът, че между ЕТ „Ани – Анета Иванова“ и С. Н. С. не са възникнали трудово правни отношения, които да са налагали сключване на трудов договор между тях.

Последното от своя страна обосновава липсата на извършено от страна на жалбоподателя нарушение на [чл. 62 ал.1](#) вр. с [чл. 1 ал. 2](#) от КТ.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното НП е незаконосъобразно и неправилно и като такова следва да бъде отменено.

Разноските на въззиваемата страна по делото, с оглед заявяването на такива /юрисконсултско възнаграждение/ от процесуалния му представител в жалбата – следва да останат за негова /на Д“ИТ“-Видин/ сметка, предвид решението на съда по същество на казуса, респ. искането на тази стана, в тази насока – да бъде отхвърлено.

С оглед решението на съда по същество на казуса – да отмени Наказателното постановление, и искането, направено от страна на жалбоподателя, въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати направените от първия разноски за адвокатско възнаграждение в процеса. Съобразно указаното в чл.18 ал.2 вр.чл.7 ал.2 т. 1 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът присъжда в тежест на наказващия орган, претендираните от жалбоподателя разноски в размер на 200,00 лв. – за адвокатско възнаграждение, предвид представеното по делото пълномощно на адвокат, договор за правна защита и съдействие, и отразеното в него направено плащане на уговореното възнаграждение, удостоверяващо, че то, в този размер, е платено, поради което и има доказателства, че тези разноски, в посочения размер, са реално направени от жалбоподателя.

Водим от горното и на осн. чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 05-2300210/29.01.2024 г. на Директора на Дирекция "ИТ"-Видин, с което е наложена на ЕТ "Ани-Анета Иванова", със седалище и адрес на управление гр. Д., обл. В., бл. „П.“ № ..., с ЕИК 105011005, представлявано от собственика А. И. П., "имуществена санкция" в размер на 1500,00 лв., на основание чл.416 ал.5 от КТ и във вр. с чл.414 ал.3 от КТ за извършено нарушение чл.62 ал.1 във вр. чл.1 ал.2 КТ.

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователно, искането на Д „ИТ“-Видин“ към ИА „ГИТ“ -София, за присъждане на разноски по делото / юрисконсултско

възнаграждение /.

ОСЪЖДА ИА „ГИТ“- София с адрес гр. С., обл. С., бул. „К. Ал. Д.“ № ..., /към която е Д„ИТ“-Видин/ с БУЛСТАТ 831545394, ДА ЗАПЛАТИ на ЕТ “Ани-Анета Иванова”, със седалище и адрес на управление гр. Д., обл. В., бл. „П.“ № ..., с ЕИК 105011005, представлявано от собственика А. И. П., направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 200,00 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред АС-Видин в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Белоградчик: _____